

נדרים ג

חיסורי מחסרי והכי קתני : כל כינויי נדרים כנדרים, וידות נדרים כנדרים.
קושי: וליפרוש כינויין ברישא!

תירוץ: ההוא דסליק מיניה ההוא מפרש ברישא;

תירוץ 2: אלא לאו דווקא, זימנין מפרש ההוא דפתח ברישא, זימנין ההוא דסליק מפרש ברישא.

תירוץ 3: ידות איידי דאתיין מדרשא, מפרש להון ברישא.

קושי על התירוץ: וליפתח הדין ברישא!

תירוץ:

כינויין לשון נכרים הן	כינויין לשון שבדו להן חכמים להיות נודר בו
התחיל עם:	ידות - כל ידות נדרים כנדרים, וכל כינויי נדרים כנדרים
התחיל לפרש קודם:	והדר מפרש ידות דאתיין ליה מדרשא

המקור לידות:

לא דברה תורה כלשון בני אדם	דברה תורה כלשון בני אדם
<p>כף היוצא מפיו יצא</p> <p>אנדרז נדר - דריש ליה: לעשות ידות נדרים כנדרים, ומקיש נזירות לנדרים</p>	<p>היקש מנזיר</p> <ul style="list-style-type: none"> אי... כי יפליא אנדרז נדר נזיר אהזיר אה, ותניא: נזיר אהזיר - לעשות כינויי נזירות כנזירות, וידות נזירות כנזירות; אין לי אלא כנזירות, בנדרים מניין? ת"ל: אי... כי יפליא אנדרז נדר נזיר אהזיר אה, מקיש נזירות לנדרים ונדרים לנזירות, מה נזירות עשה בו ידות נזירות כנזירות, אף נדרים עשה בהם ידות נדרים כנדרים; ומה נדרים עובר בלא יחל ובלא תאחר, אף נזירות עובר בלא יחל ובלא תאחר; ומה נדרים - האב מיפר נדרי בתו ובעל מיפר נדרי אשתו, אף נזירות - האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו.
<p>קושי: מה עושה עם נזיר אהזיר?</p> <p>תירוץ: דריש ליה: מלמד, שהנזירות חל על הנזירות</p>	<p>קושי: מ"ש גבי נזירות? דכתיב: נזיר אהזיר, נדרים נמי הא כתיב: אנדרז נדר, והיקישא למה לי?</p> <p>תירוץ: אי כתב "נדר לנדור" כדכתב נזיר אהזיר, כדקאמרת לא צריך היקישא, השתא דכתיב: אנדרז נדר, דברה תורה כלשון בני אדם.</p>
	<p>קושי: שהנזירות חל על הנזירות מנא ליה?</p> <p>תירוץ 1: סוברים כמי שאמר: אין נזירות חל על נזירות</p> <p>תירוץ 2: נימא קרא ליזור, מאי אהזיר? שמעת מינה תרתיה</p>

דיון בברייתא: אמר מר: ומה נדרים עובר בלא יחל ובלא תאחר.

קושי: בלא יחל דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, אכל קם ליה בבל יאכל, שתה קם ליה בבל ישתה!

תירוץ: מר רבא: לעבור עליו בשנים.

עוד קושי: בלא תאחר דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, אכל קם ליה בבל יאכל!

תירוץ	דחייה
באומר לכשארצה אהא נזיר	ואי אמר כשארצה ליכא בלא תאחר
כגון דאמר לא איפטר מן העולם עד שאהא נזיר, דמן ההיא שעתא הוה ליה נזיר, דאמרינן: דילמא השתא מיית מידי דהוה האומר לאשתו הרי זו גיטיך שעה אחת קודם מיתתי - אסורה לאכול בתרומה מיד, אלמא אמרינן: כל שעתא ושעתא דילמא מיית, הכא נמי לאלתר הוי נזיר, דאמרינן: דילמא השתא מיית.	

